



EDUCATIE PENTRU VIITOR

Egalitate și calitate
în educație

Anul II, nr. 3 (5)
Vara - 2013

Editorial

"Și le-a zis: Casa Mea va fi o casă de rugăciune. Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari"

Luca 19:46

Societatea în care trăim e putredă.

Am văzut afaceriști, polițiști, politicieni, militari și clerici în nămolul corupției.

Vara asta a venit vremea magistraților și profesorilor.

S-a aflat că judecători din înalte instanțe au primit milioane de euro, pentru a oferi libertate unor acuzați ce furaseră sute de milioane de euro. Iar judecătorii acuzați au tras după ei și o mulțime de avocați și alți intermediari.

Nu ne-a zguduit doar numărul mare al "făptuitorilor", de ordinul zecilor-pentru care nu ar ajunge duba poliției și ar trebui un autocar-cu sumele fabuloase vehiculate și confirmarea că justiția, una dintre ultimele redute ale speranței de schimbare în mai bine, a căzut în mâinile bandiților. S-a văzut mai de mult că nu e nevoie de parlamentari care să dea legi favorabile profitorilor, de funcționari sau polițiști care să ocolească legile la ordinul infractorilor, ci e destul un judecător vîndut, care sfidează orice lege și dă țara pe mîna tâlharilor.

Așa s-au dat marile "tunuri" în economie și s-au adunat marile averi: cu inițiativa escrocilor, cu sprijinul autorităților și cu protecția sau chiar complicitatea instanțelor.



Foto: commons wikimedia org

Aceste lucruri le știam dar, acum au fost confirmate într-o dimensiune apocaliptică de către lotul judecătorilor și avocaților infractori.

Și totuși e incomplet tabloul dezastrului din justiție: oare ce-o fi în rîndul procurorilor !?

Disperarea produsă de magistrații corupți a fost amplificată de profesorii vînduți.

Știam că școala românească e copleșită de falsuri intelectuale, adică de documente și chiar diplome, privind un anumit nivel de pregătire, oferite unor elevi sau studenți, care nici pe departe nu au pregătirea susținută de acte.

Nu e vorba de cîțiva școlari, ci de un sfert sau poate chiar jumătate din cei care sunt promovați anual, procentul variază la diferite școli sau facultăți.

Uneori, promovarea elevilor și studenților fără nivelul cerut de cunoștințe, se face ca o recompensă pentru tinerii care, dintr-o fericită inerție aleg școala în locul spațiului infracțional, spre care merg mulți dintre cei care abandonează școala.

Alteori, motivarea acestei situații este că dacă ar fi promovați doar cei care știu carte, școlile s-ar goli și multe din ele ar dispărea.

Am aflat însă în această vară, la Bacalaureat că există rețele de infractori, ce mai pretind că sunt profesori, adică educatori și care vor să se procopsească vînzînd examene.

Nu existența cîtorva profesori - samsari de diplome - ne sperie, ci crearea unor rețele de acest fel, ce se pare că funcționează nu doar în

București, nu doar din acest an și nu doar la examenul de Bacalaureat.

Și mai ales, ne înspăimîntă că la începutul vieții, tinerii sunt infestați cu otrava corupției tocmai în școală, unde ar trebui să fie imunizați împotriva tuturor putreziciunilor din societatea în care trăim.

Realitatea ne aduce disperarea și dezgustul, dar nu renunțăm la speranță și nu uităm că totuși există și în justiție și în educație oameni care stau departe de mocirla revărsată. Ei sunt însă tot mai puțini și mereu loviți, pentru că gunoaiile se revarsă asupra lor nu doar la locul de muncă, ci peste tot în această societate.

Și e tot mai greu să fii un apostol al cinstei, într-o țară stăpînită de tâlhari.

Silviu Șomicu

În acest număr

Vînzătorii de examene

P.2

Reforma manualelor

P.4

Trebuie un Eminescu

P.5

Parteneriat pentru copilul meu

P.6

România pe lista neagră a OIT

P.8

Mușterii pentru poștă

P.10

Abuzuri în forță la bac

P.11

Vînătoarea de torționari comuniști

P.12

Roger Waters si Pink Floyd

P.14

GOOGLE: și serviciile secrete

P.16

O educație pentru viitor

După douăzeci de ani de la absolvirea liceului

Pe 9 iunie 2013, am participat, fiind invitat ca fost diriginte al unei clase de a XII-a, la aniversarea a douăzeci de ani de la absolvirea Liceului Teoretic „Mihai Viteazul”, din Slobozia. A fost o întâlnire a întregii promoții (aceea care a absolvit liceul în 1993).

Conform tradiției, întâlnirea aniversară s-a desfășurat în două etape: etapa din cadrul școlii, în care diriginții au citit numele celor înscriși în cataloagele respective, verificându-se astfel prezența foștilor elevi, etapă în care cei prezenți (profesori, foști elevi) au prezentat succint evenimentele importante din ultimii 20 de ani ai vieților lor, și etapa „petrecerii” de la restaurant.

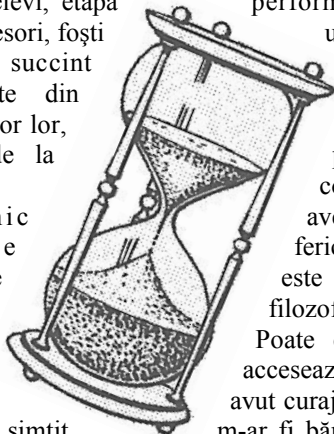
Am fost puternic impresionat de performanțele profesionale ale unora dintre foștii elevi, dar cel mai mult mi-a plăcut calitatea umană a tuturor foștilor elevi. Am simțit că relațiile colegiale dintre ei sunt încă vii, iar față de profesori au manifestat o preocupare aproape firească (filială).

În timpul „petrecerii” s-au proiectat imagini filmate la banchetul de absolvire, acum 20 de ani. Mă uitam la imaginile proiectate, mă uitam și la ei, cei de după 20 de ani. Timpul și-a pus amprenta și pe ei, pe unii mai apăsător, pe unii mai superficial. Iar imaginile filmate nu cred că le-au indus melancolie. Explicabil, ei sunt oameni de aproximativ 38 de ani, sunt încă tineri, puternici, frumoși. Poate peste cinci ani, sigur peste zece ani vor deveni melancolici privind înregistrările filmate la aniversările anterioare. Atunci se vor afla în panta coborâtoare a vieții lor.

La un moment dat am văzut imagini cu mine și cu soția mea, de acum 20 de ani. M-a luat în stăpânire o melancolie care m-a făcut să nu mai am plăcerea „petrecerii”, a dansului. Am o fire păcătoasă, am tendința de a vedea doar partea goală a paharului. În mine pesimismul domină optimismul. Probabil că în timpul banchetului de

acum 20 de ani mă gândeam cu tristețe la banchetul promoției mele de absolvire a liceului. Îmi cunosc firea, dar nu pot să mi-o schimb, așa cum nu pot sări peste propria-mi umbră. Aș vrea ca măcar din când în când să pot accesa butonul horatian „Carpe diem!”, dar nu mi-e la îndemână.

Totuși, într-o măsură, mi-am diminuat tristețea privindu-i pe ei: erau tineri, frumoși, entuziaști. Își trăiau cu plăcere clipa. Ei, cei ale căror performanțe profesionale și umane m-au impresionat.



M-am gândit că lecturile filozofice, oricât de bogate și de profunde, nu sunt o condiție suficientă pentru a avea acces la trăirea în fericire a vieții. Cred că mai este ceva, ceva pe care nicio filozofie nu ți-l poate revela.

Poate că ei știu, poate că ei accesează acel *ceva*. Dar n-am avut curajul să-i întreb. Probabil că m-ar fi bănuț de ipocrizie cu ifose filozoficești, ori m-ar fi bănuț de dezechilibru psihic. M-am temut că-i indispon. Ar fi fost o mare greșală.

Am să închei cu o anecdotă. Cred că am citit-o într-un text marxist. O redau într-o formă modificată.

Un filozof recurge la serviciul unui luntraș, pentru a-l trece pe malul opus al unei ape curgătoare. În timp ce înaintau cu barca spre mijlocul apei, între ei are loc următoarea discuție:

Filozoful: *Luntrașule, cunoști ontologia?*

Luntrașul: *nu.*

Filozoful: *Atunci viața ta e irosită pe sfert. Dar etica o cunoști?*

Luntrașul: *nu.*

Filozoful: *Atunci viața ta e pierdută pe jumătate.*

Între timp barca ajunge la mijlocul apei, curentul puternic răstoarnă barca și cei doi ajung în apă.

Luntrașul strigă: *Filozofule, știi să înoți?*

Filozoful: *Nuuuu!*

Luntrașul: *Atunci viața ta e pierdută în întregime!*

Valeriu Stănescu

Rătăciți în școală

Vînzătorii de examene

Abuzurile, derapajele morale și sfidarea legii, ce caracterizează sistemul actual, au pătruns și în domeniul educației. Era inevitabil acest fenomen, căci școala nu este separată cu un perete de oțel de restul societății. Dar astfel de întâmplări nu sunt definitorii pentru cei care cred în educație și le resping fără șovăială, ca și pe autorii lor, „rătăciți” în școală.

Știrile privind „vînzarea” examenului de bacalaureat au invadat presa, cele mai mediatizate fiind în prima sesiune cazurile de la București și din județul Constanța.

Procurorii au trimis-o în judecată, în stare de arest, pe Costica Vârzar, directoarea liceului „Dimitrie Bolintoneanu” din București, pentru trafic de influență. În același dosar, au fost trimise în judecată Gina Ciontoiu, membră a comitetului de părinți, Elena Dumitru, secretara liceului, și Mimoza Maria Vulcu, vicepreședintă a comisiei de bacalaureat.

De la Liceul Tehnologic „Ion Bănescu”, din Mangalia, s-au trimis în judecată șase profesori, în frunte cu șeful comisiei de examinare.

Ancheta a stabilit că: „și alte cadre didactice din comisia condusă de Amza Gheorghe, precum inculpații Pădureanu Florin, Tudosa Valeria, Manoleasa Doina, membri ai comisiei Rădulescu Iulia, vicepreședintele comisiei, Stere Otilia informaticianul liceului dar și secretarul comisiei au primit, de la mai mulți elevi, sume de bani, pentru ca în schimb să le permită promovarea examenului în mod fraudulos..

Sesiunea de „toamna” a continuat cu dezvăluiri despre noi acțiuni de fraudă. E de prisos să comentăm fiecare caz.

Orice cadru didactic e revoltat și se simte trădat de astfel de specimene: după ce că autoritățile ne tratează cu aroganță și manifestă indiferență față de starea precară a corpului profesoral, după ce că elevii, în acest sistem în care munca e disprețuită, nu mai dau doi bani pe școală și pe învățătură, cîțiva infractori rătăciți în școală, prin faptele lor, aruncă cu noroi asupra sutelor de mii de dascăli ce îndură lipsurile și loviturile venite din toate părțile, dar nu încetează să transmită lumina învățăturii către noi generații.

Și firește, precum face orice om cinstit și slujitorii școlii se leapădă de cei ce batjocoresc prin astfel de fapte, meseria de dascăl.

Andrei Bucurescu



Realități și perspective

Profesorii la examen pentru un loc de muncă

După cum a anunțat Ministerul Educației Naționale, rata de promovare (cel puțin nota 5) înregistrată la proba scrisă a concursului din data de 30 iulie pentru ocuparea posturilor didactice vacante/rezervate din învățământul preuniversitar, înainte de soluționarea contestațiilor, a ajuns la 79,89%. Au fost evaluate lucrările a 29.509 de candidați. Dintre aceștia, 14.098 de candidați (47,78%) au obținut note între 7 și 10, iar 9.476 de candidați (32,11%), note între 5 și 7. 160 de candidați au obținut nota 10 (cei mai mulți în București - 19). Cel mai ridicat procent al notelor peste 7 s-a înregistrat în județul Cluj (56,82%), iar cel mai scăzut procent, la același capitol, în județul Mehedinți (30,02%). 5.935 de participanți au obținut note sub 5.

Pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din învățământul preuniversitar, s-au prezentat 32.374 de candidați (88,48%). 53 de candidați au fost eliminați din cauza unor tentative de fraudă, iar 7,6% dintre cei prezenți s-au retras din motive personale sau medicale. Pentru concursul de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar, sesiunea 2013, au fost publicate 6.074 de posturi didactice/catedre vacante pentru angajare pe perioadă nedeterminată (3.141 în mediul urban și 2.933 în mediul rural).

Vineri, 9 august, și luni, 12 august, a avut loc, la nivelul centrelor de concurs, repartizarea cadrelor didactice care au obținut cel puțin nota 7 (șapte), atât la proba scrisă, cât și la proba practică/inspecția specială la clasă în profilul postului, pe posturile didactice/catedre vacante pentru angajare pe perioadă nedeterminată (titularizabile).

Dintre cele 6.074 de posturi didactice/catedre vacante (3.141 în mediul urban și 2.933 în mediul rural), au fost repartizate 3.620 (59,60%) de posturi. Cele mai multe posturi didactice/catedre vacante - 2.046 (69,76%) - au fost distribuite în mediul rural. În mediul urban, au fost repartizate 1.574 (50,11%) de posturi didactice/catedre vacante.

Cel mai ridicat procent de repartizare s-a înregistrat în județul Buzău (85,71%), iar cel mai redus, în județul Tulcea (26,81%).

V. Belu



Exigență crescută pentru cei care vor să rămână definitiv în învățământ

Datele oficiale arată că procentul final de promovare la examenul național de definitivare în învățământul preuniversitar, sesiunea 2013, la nivel de țară, după soluționarea contestațiilor, este de 51,26%, respectiv 3.409 candidați, dintre cei 6.651 care au finalizat proba scrisă. Comparativ cu rezultatele parțiale, din data de 23 iulie, se constată o creștere de 3,43%. Cel mai ridicat procent de promovare s-a înregistrat în județul Gorj - 82,35% -, iar cel mai scăzut, în județul Călărași - 33,33%. Dintre candidații care au reușit să promoveze examenul, 32 au obținut note de 10, iar alți 174, note între 9,50 și 9,99.

Candidații înscriși la examenul de definitivare au avut de susținut două probe. Prima, care s-a desfășurat în perioada ianuarie - iunie, a constat în susținerea a două inspecții speciale la clasă și a avut caracter eliminatoriu. În urma acesteia, din totalul celor 8.567 de candidați înscriși, au reușit să se califice pentru a doua probă, scrisă, din data de 18 iulie, 7.889 de candidați. S-au prezentat la examenul scris 7.400 și au finalizat proba 6.651 de candidați.

Menționăm că, pentru sesiunea din acest an, MEN a decis ca nota minimă de promovare a examenului național de definitivare în învățământ să fie 8 și nu 7. O altă noutate adoptată de MEN a fost acordarea dreptului de a participa la acest examen și debutanților cu un an vechime la catedră.

Ana Grozavu

BACALAUREAT 2013 : MAI PUȚINI PARTICIPANȚI ȘI MAI MULȚI PROMOVAȚI

Statisticile MEN informează că „56,4% dintre absolvenții de clasa a XII-a au promovat examenul de Bacalaureat: 63,1% dintre absolvenții promoției 2012 - 2013 și 31,7% dintre absolvenții promoțiilor anterioare”. Pentru filiera teoretică, procentul de promovare este de 83,62%, pentru filiera vocațională - 72,96%, iar pentru filiera tehnologică - 37,32%. În sesiunea iunie - iulie a Bacalaureatului 2013 s-au înscris prezentat 58.803. Cei mai mulți 188.842 de candidați și s-au prezentat absenți - 8.844 - și cei mai mulți

eliminați - 113 - s-au înregistrat la filiera tehnologică. Datele finale arată o ușoară creștere a procentului de promovare, comparativ cu ultimii doi ani, însă o rată de reușită mai mică decât în 2010 (2012 - 44,4%, 2011 - 45, 7%, 2010 - 69,3%), cu diferențe sesizabile între promoțiile curentă și anterioare, dar și între mediul urban și mediul rural.

Mihai Raducu



Realități și perspective

Ministrul educației vrea reforma manualelor



Într-un comunicat al acestuia se spune: „Pentru că în spațiul public au apărut unele întrebări în legătură cu introducerea manualelor digitale, doresc să fac următoarele precizări:

Decizia Ministerului Educației Naționale de a realiza reforma manualelor rămâne fermă, iar calendarul stabilit în urma dialogului social, dialog la care au luat parte și reprezentanții editorilor, va fi respectat. Reforma manualelor este parte a procesului de modernizare a sistemului de învățământ românesc și presupune atât actualizarea conținutului, în conformitate cu planul-cadru de învățământ, cât și introducerea alternativei manualelor digitale. Aceste schimbări, ignorate în ultimii ani, deși au fost solicitate insistent atât de profesori, cât și de părinți și elevi, vor fi realizate gradual, ținându-se cont de resursele disponibile și de nevoia de a asigura predictibilitate politicilor educaționale.

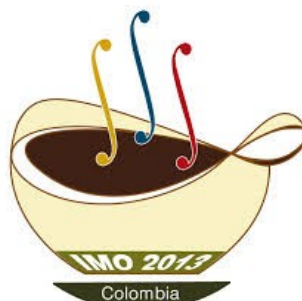
Reamintesc că, în perioada mai-iulie, am lansat în dezbatere publică Metodologia de realizare a manualelor pentru clasa I

și a II-a. La momentul respectiv am înțeles opoziția unora dintre editori, care au reclamat faptul că nu au timp să tipărească noile manuale. Prin urmare, din respect pentru partenerii de dialog, am decis să prelungim cu 6 luni perioada până la care să fie gata manualele. În acest moment, suntem în calendarul stabilit, urmând ca până la 1 septembrie să se redacteze forma finală a metodologiei, formă care va integra și observațiile venite din partea partenerilor de dialog social. Prin urmare, nu există nici o întârziere față de cele stabilite anterior.

Acest efort nu este unul pe care Ministerul Educației Naționale îl face singur, ci avem o relație foarte bună de consultare și colaborare cu profesorii, cu părinții și cu elevii. Lipsa voinței, blocajele politice și uneori interesele financiare ale unor actori implicați în proces nu au permis până acum o modernizare a manualelor. Lucrurile însă se vor schimba. Educația nu poate sta în loc din motive ce nu au nici o legătură cu interesele elevilor, ale școlii și ale societății în ansamblul său.”

Drăgotescu Valentin

Rezultate excepționale la olimpiade



La Olimpiada Internațională de Matematică, desfășurată în luna iulie la Santa Marta (Columbia), România a câștigat trei medalii de argint și trei medalii de bronz.

Cele trei medalii de argint au fost acordate elevilor Omer Cerrahoglu (Colegiul Național „Gheorghe Șincai” din Baia Mare), Ștefan Spătaru și Marius Ioan Bocanu (de la Liceul Internațional de Informatică din București). Laureați cu medalii de bronz au fost Ștefan-Cosmin Gramatovici (Colegiul Național „Tudor Vianu” din București), Hai Tran Bah și Andrei-Viorel Bud (Liceul Internațional de Informatică, București).



Cel mai bun rezultat din istoria participării elevilor români la Olimpiada Internațională de Astronomie și Astrofizică a fost obținut la concursul desfășurat la Volos (Grecia) în perioada 27 iulie—5 august.

România a cucerit două medalii de aur (Iustina Crăciun și Denis Turcu de la Liceul Internațional de Informatică, București), două de argint (Andrei Alexandru Cuceu - Liceul Internațional de Informatică și Paul Andrei Draghiș - Colegiul Național „Vasile Lucaciu”, Baia Mare) și o medalie de bronz (Cătălina Mirițescu de la Liceul Internațional de Informatică).



La Olimpiada Internațională de Fizică, desfășurată la Copenhaga, elevii români au ocupat locul I în Europa și locul V în lume.

Iată numele celor medaliați: Cristian

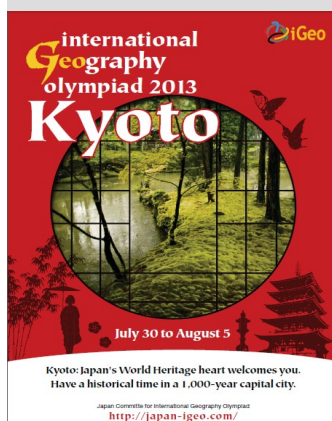


O educație pentru viitor

Ne trebuie un Eminescu mai viu

Frunză, Cristian Andronic (aur), Tudor Ciobanu, Denis Turcu, Sebastian Dumitru (argint), toți elevi ai Liceului Internațional de Informatică, București.

România este prima



țară din lume la Olimpiada Internațională de Geografie, după ce elevii români au câștigat trei medalii de aur și una de argint la ediția de anul acesta a competiției, desfășurată în Japonia.

Medaliile de aur au fost obținute de Andra-Cosmina Albu (Colegiul Național „Costache Negri” din Galați), Cosmina-Andreea Manea (Colegiul Național „I. C. Brătianu” din Pitești) și Theodor-Adrian Ivan (Colegiul Național din Iași), toți trei aflați la prima participare într-o astfel de competiție.

Medalia de argint i-a revenit lui Traian Tomenco, absolvent al Liceului Teoretic „Constantin Brâncoveanu” din București.

V. Belu

Pentru cei mai mulți tineri, Eminescu este acel individ care ne este băgat pe gât la școală. Circulă tot mai des teoria, foarte plauzibilă, cum că Eminescu ar fi fost asasinat politic. Ei bine, după moartea fizică a sa, a început în cultura română, un proces de „îngropare” a lui Eminescu. Peste tot, bietul poet, a fost înconjurat de un flux de adjective care mai de care pompoase: „Luceafărul poeziei românești”, „geniul absolut al culturii române”; cuvinte de care până și el s-ar fi simțit jignit. A fost un proces lung de divinizare a lui Eminescu, de crearea unui



mit în jurul său, care pentru cei mai mulți tineri a devenit un clișeu. Iar manualele de română îl îngroapă: au făcut din el marele depresiv al culturii române, marele singuratic, poetul retras în asceză, având inspirația divină de a scrie. Și încep să-i analizeze opera în mii și mii de termeni, cât mai lungi și cât mai greu descifrabili; el, care iubea atât de mult limba simplă, probabil ar fi azvâlit cu ei la coșul de gunoi, fiindcă sunt scriși în „pășărească” aia pe care el o detesta cel mai tare.

Eminescu a fost de fapt un revoltat al vremurilor sale. A fost conștiința mereu trează la ce se întâmplă în jurul său. A muncit ani de zile, făcând gazetărie la *Timpul*, unde și-a stors creierii cu toți politrucii defecti, și cu toată netrebnicia românească a acelor vremi, punându-și în cap toți contemporanii. A străbătut țara-n lung și-n lat, a mers mii de kilometri pe jos, căutând esența neamului, locul de formare al poporului român, pentru a ne putea întoarce la el, pentru o renaștere morală și etică a noastră, cum spunea însuși poetul. A fost înjurat, amenințat cu moartea și trădat chiar de foști prieteni de-ai lui, dar a reușit să spună „nu” compromisurilor și a luptat în continuare pentru idealurile în care credea. Simțea și credea cu tărie în geniul neamului românesc, spunea că

trebuie să privim adânc în istorie, la cei care ne-au pus bazele, căci acolo el descoperise punctul maxim de spiritualitate al nostru. Astăzi, să-ți iubești țara, e atât de provincial, mai ales pentru lumea bună cu pașaportul plin de vize, care nu vede granițele din avion, iar pe hartă nu caută România, ci Europa din dreptul Americii de Nord. E tot mai old-fashion să vorbești românește. Intelectualul subțire nu mai frecventează patriotismul; elitele se conformează targeturilor office și ciugulesc engleza cu ifosele cu care, pe vremea lui Eminescu, până și subretele ronțăiau franceza. Și atunci, ce ne mai trebuie un român dedicat cu patimă cauzelor limbii sale și țării sale? Ce ne mai trebuie un om dedicat unor cauze expirate, ce nevoie mai avem de Eminescu?

Eminescu a fost, unul dintre puținii români care a avut curajul și demnitatea de a rămâne el însuși în orice împrejurări. A avut superioritatea să se desprindă de turmă, și să-și asume rolul de conștiință națională. De aceea avem mare nevoie de un Eminescu viu, coborât de pe jilțul pe care a fost urcat, demitizat; fiindcă numai așa Eminescu reprezintă o voce capabilă să trezească din amorțire o țară întreagă.

Deci, reconcilierea cu Eminescu pare vitală pentru o renaștere spirituală a României de azi, dominată de kitch-uri și de atâtea non-valori triumfătoare. Tinerii de azi trebuie să-l perceapă pe Eminescu ca un om în primul rând, să-i înțeleagă încăpățânarea de Don Quijote pe care a avut-o, să nu se mai smiorcăie atunci când îi aud numele. Să-i citească opera, literară cât și publicistică, căci acolo e toată esența lui. Să nu mai creadă miturile despre Eminescu, fiindcă la noi, mitul a înghițit creatorul.

Hai-deți să-l eliberăm pe Eminescu din netrebnicia românească!

Ionuț Dușcă

**Resurse didactice**

PARTENERIAT PENTRU COPILUL MEU

Împotriva riscului de abandon școlar și părăsire timpurie a școlii

Criza educației în Europa

Există o preocupare intensă în Uniunea Europeană privind combaterea abandonului școlar. Se fac calcule, cât se pierde, economic vorbind, din faptul că șase milioane de tineri din U.E. părăsesc școala înainte de a-și finaliza studiile, cel puțin învățământul obligatoriu.

Președintele Comisiei Europene, Jose Manuel Barroso, a declarat: „Europa nu își poate permite să lase în urmă atâția tineri cu potențialul de a contribui la societățile și economiile noastre. Trebuie să valorificăm potențialul tuturor tinerilor din Europa, pentru a ne reveni de pe urma crizei”.

Situația actuală la nivelul U.E de 14,4 % părăsire timpurie a școlii ascunde diferențe mari între diferite state ale uniunii. Astfel, Austria, Republica Cehă, Finlanda, Lituania, Luxemburg, Polonia, Slovacia și Slovenia ating pragul de 10 %, în timp ce Malta, Portugalia și Spania au o rată de peste 30 %. Față de anul 2000 toate țările și-au redus această rată.

La sfârșitul anului 2012 rata abandonului școlar ajunsese în România la 20 %. Un procent destul de mare pentru un sistem de educație care a fost deosebit de apreciat la nivelul Uniunii Europene.

Sărăcia amenință educația

Problemele cele mai mari privind absenteismul și abandonul școlar le au copiii de etnie rromă și copiii proveniți din familiile foarte sărace. Problemele familiale și lipsurile materiale sunt printre cele mai frecvente cauze ale abandonului școlar.

Apartenența copilului la o familie dezorganizată, lipsa de educație a părinților, neglijența acestora, lipsa unui loc de muncă sau consumul de alcool sunt dificultăți din familie cu impact important asupra parcursului școlar al copilului. Copiii tind să urmeze modelele oferite de către părinți și concepțiile acestora conform cărora educația nu este o prioritate, iar frecventarea școlii nu sporește șansele unui viitor mai bun.

O altă cauză a abandonului școlar este sărăcia. Acest factor acționează pe două sensuri astfel :

Fie copiii nu se pot prezenta la școală din cauza neputinței părinților de a le cumpăra haine, rechizite și cele necesare;

Fie, sunt nevoiți să contribuie la întreținerea familiei, ceea ce nu le permite să aloce timp pentru învățătură.

O inițiativă locală

Întodeauna am considerat și consider că stimularea participării la educație a copiilor constituie o prioritate în rezolvarea problemelor sociale cu care se confruntă societatea.

Ca atare, împreună cu ceilalți colegi, din Școala Gimnazială

„Decebal” Craiova, am efectuat o cercetare pentru a identifica cauzele care generează participarea redusă la educație și oferirea unor soluții de ameliorare a problemelor care să contribuie la scăderea absenteismului și a abandonului școlar.

În urma unei analize deosebit de atente a situațiilor întâlnite am ajuns la concluzia că oferirea unor alternative educaționale elevilor dar și părinților pentru schimbarea mentalității cu privire la procesul de educație ar constitui o modalitate cu efecte imediate asupra educației copiilor. A apărut ideea înscrierii unității școlare în proiecte educaționale pentru prezentarea unor bune practici în educația copiilor aflați în situații de risc de abandon școlar.

Am înscris școala în Proiectul național intitulat : „Parteneriat pentru copilul meu – program educativ de sprijin pentru elevi cu risc de părăsire timpurie a școlii și părinții acestora”.

Astfel, elevii, părinții și cadrele didactice beneficiază de activități educative generoase cuprinse în acest proiect și au așteptări deosebite cu privire la utilitatea, eficiența și mai ales impactul acestora asupra mediului școlar.

A fost propusă și se implementează o nouă perspectivă asupra intervenției educaționale pe care școala o realizează în colaborare cu elevii și părinții acestora. Ne-am propus în proiect să creștem nivelul de formare, informare și implicare directă a părinților privind categoriile de riscuri care pot apărea în viața unui elev, precum și modalitățile de



Resurse didactice

Rezultate pozitive

Se constată o schimbare de atitudine atât din partea elevilor cât și a părinților.

S-a îmbunătățit comunicarea dintre elevi și părinți, aceștia se cunosc mai bine și se sprijină reciproc în rezolvarea sarcinilor școlare dar și familiale.

Reducerea numărului de absențe al copiilor și un alt mod de abordare a învățării școlare sunt mobilul satisfacției profesionale a cadrelor didactice implicate în desfășurarea activităților din cadrul proiectului.

Sperăm ca prin activitățile ce vor urma să se desfășoare până la sfârșitul anului calendaristic să reușim să implementăm un alt mod de a privi educația în rândul tuturor celor cuprinși în proiect.

**Profesor,
Mihai Cîrlogea**

prevenire a părăsirii timpurii a școlii de către aceștia, prin participarea activă la programul educativ.

Prin acest program educativ inedit beneficiem și de oportunitatea de a dezvolta o comunitate on-line de învățare/informare destinată părinților dar și cadrelor didactice, comunitate care oferă resursele și materialele digitale necesare, de consiliere psihologică a copilului, managementul învățării, dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor.

Un spațiu destul de mare în cadrul proiectului îl ocupă formarea și dezvoltarea abilităților de analiză critică individualizată a informației, precum și de relaționare social asertivă, într-o atmosferă de parteneriat și de respect reciproc.

O abordare adaptată grupului țintă

Am propus activitățile educaționale din proiect în urma unei analize a chestionarelor aplicate părinților și elevilor cu speranța că atât elevii cât și părinții au ocazia să exerseze o nouă formă de comunicare școlară, bazată pe metode și tehnici didactice activ-participative (jocul didactic, dezbateră, studiul de caz, vizionarea unor filmulețe educative, învățarea interactivă, elaborarea de postere sau prezentările power-point interactive, etc), astfel încât relația partenerială elev-școală-părinte să se dezvolte în beneficiul incontestabil al copilului.

Toate activitățile proiectului nu sunt formatul convențional al lecțiilor la clasă sau al sedințelor cu părinții, nefiind subsumate

vreunei discipline școlare.

Organizat în noua viziune modulară, fiecare modul este sprijinit de handout-uri pentru elevi, părinți și cadre didactice, fișe de lucru, fișe de documentare, fișe de evaluare, prezentări power-point, chestionare, toate concepute pentru eficientizarea activităților.

Activitățile propuse în proiect vizează următoarele domenii :

Prevenirea comportamentelor de risc de abandon școlar;

Abordarea educativă a problemelor cu care se confruntă adolescenții;

Managementul învățării;

Relatia elev-părinte-profesor ;

Aspecte de orientare școlară și profesională;

Activitățile se desfășoară alternativ pe grupe formate din zece elevi și zece părinți, fiecare fiind participant direct la propria formare.



Solidaritate și acțiune**Protest feroviar**

Joi 25 iulie 2013 Peste 4.000 de membri ai Federației Naționale Feroviare Mișcare Comercial, Federației Mecanicilor de Locomotivă din România (FMLR), Federației Naționale Drum de Fier, Federației Sindicatelor Ramurii Vagoane au protestat în Capitală. Acțiunea a început la ora 10.00, în

și de a dispune concedieri colective, anunță Agerpres. Totodată, aceștia au amenințat că vor declanșa greva generală dacă solicitările lor nu vor fi luate în considerare.

Acțiunea de protest nu a perturbat traficul feroviar de pasageri și mărfuri pe rețeaua feroviara română și internațională.

La manifestația din București au participat și aproximativ 300 de persoane din Cluj, a declarat pentru **Citynews.ro** liderul Sindicatului Libertatea CFR, Grigore Mare. "Așteptam să vedem dacă Guvernul va face ceva în ceea ce privește

**Locomotivele de peste un secol rezistă dar CFR dispăre**

parcul din fața Ministerului Transporturilor și s-a încheiat la Palatul Victoria. La manifestație au participat și 300 de sindicaliști din Cluj.

Sindicaliștii CFR s-au adunat, joi dimineață, în fața Ministerului Transporturilor, unde au protestat mai bine de o oră. Aceștia au acuzat Guvernul de privatizarea defectuoasă și lipsită de transparență a SNTFM CFR Marfă SA, cerând, pe această cale, demisia Executivului.

Oamenii au protestat și față de intenția managementului de a reduce programul de lucru de la 5 la 4 zile pe săptămână, cu o diminuare de 20 la sută a salariului,

solicitările noastre. Oricum, din luna septembrie vom relua protestele, iar dacă situația va rămâne neschimbată, suntem pregătiți să intrăm în grevă generală", a explicat acesta. Liderul sindical a mai spus că se așteaptă o rectificare bugetară în ceea ce privește disponibilizările care urmează să fie făcute în cadrul CFR Marfă, astfel ca angajații care vor fi concediați să beneficieze de plăți compensatorii. Referitor la situația de la Regionala Cluj, aici se așteaptă ca aproximativ 250 de persoane să fie disponibilizate, a mai precizat Grigore Mare.

George Constantin

România, pe lista neagră a Organizației Internaționale a Muncii

Aplicarea legislației muncii a pus România pe lista neagră a Organizației Internaționale a Muncii pentru a doua oară în mai puțin de cinci ani.

La sesizarea sindicatelor de la noi, acum doi ani experții OIM au constatat că amenzi date de Inspekția Muncii sunt atât de mici încât patronii preferă să fie amendați decât să respecte legislația, iar unii inspectori de muncă îi părăsesc pe cei care reclamă încălcarea drepturilor tocmai angajatorilor pe care ar trebui să-i verifice.

Ministerul Muncii a schimbat Legea Inspekției Muncii, dar au apărut alte probleme. Cum guvernul român a tratat cu indiferență observațiile făcute de experți anul trecut, am ajuns ca în „topul” oilor negre OIM să fim pe un loc fruntaș – 11 din 179 de țări. Înaintea noastră figurează țări precum Columbia, Zimbabwe, Myanmar (fosta Birmanie, unde guvernul este acuzat că tolerează munca forțată), Belarus, Chile...

La această situație s-a ajuns în urma plângerilor sindicaliștilor din Cartel Alfa, BNS și CSDR care, nereușind să obțină câștig de cauză în țară, și-au căutat dreptatea la Geneva. Mai întâi au reclamat câteva articole din Legea conflictelor de muncă (L168/1999) care dau posibilitatea conducerii unei firme să stingă foarte ușor o grevă. Acest lucru se poate face chiar în primele zile ale protestului (cf. art. 56 și 62), partea patronală putând cere în instanță suspendarea unei greve, dacă aceasta

*Solidaritate și acțiune***Dolj: Angajații Spitalului de Psihiatrie Poiana Mare, în grevă de avertisment**

„presupune o amenințare pentru viață sau sănătatea unor persoane”. Al doilea moment favorabil patronatului este când greva împlinește 20 de zile. Conform art. 62, conducerea unei unități poate să supună un conflict unei comisii de arbitraj imediat, atunci când greva durează de 20 de zile, fără ca părțile să fi ajuns la un acord și dacă continuarea ei ar avea consecințe în plan umanitar.

Experții OIM au cerut guvernului român să le furnizeze detalii despre grevele suspendate pe motive umanitare, motivând, în termeni diplomatici, că vor să înțeleagă mai bine cum se traduce în practică acest termen care nu este definit în Legea conflictelor de muncă.

Apoi, Cartel Alfa, BNS și CSDR au reclamat refuzul unor birouri de muncă regionale de a înregistra conflicte de muncă la diferite societăți. Refuzul, spun sindicalistii, vine ca urmare a unor reglementări interne ale Ministerului Muncii și blochează posibilitatea legală de a declanșa o grevă. „Este vorba de societățile comerciale în care s-au înregistrat contracte de muncă multianuale. Câtă vreme ai un contract de muncă în vigoare, nu poți să declanșezi greva, iar conducerea Ministerului Muncii au folosit aceasta prevedere pentru a nu înregistra conflictele. Legea spune însă că, chiar dacă ai încheiat un contract multianual, negocierile asupra salariilor, condițiilor și timpului de muncă trebuie negociate în fiecare an. Ori dacă în urma negocierilor nu te poți înțelege asupra acestor aspecte, poți să declanșezi greva. OIM ne-a dat dreptate și a cerut explicații Ministerului Muncii care susține că nu există nici o reglementare internă pe baza căreia unele birouri de muncă regionale să fi procedat astfel. E o minciună sfruntată și avem chiar adresele transmise de la minister pe care le vom înainta la OIM”, spune Ovidiu Popescu, expert juridic în delegația Cartel Alfa la OIM. În fine, ultima plângere care a îngrijorat experții OIM vine din partea CSDR și FSLI și se referă la faptul că salariile învățătorilor nu au fost niciodată plătite la timp și nici integral după adoptarea Legii privind statutul învățătorilor (1997).

C. Pastu



Angajații Spitalului de Psihiatrie de la Poiana Mare, județul Dolj, au intrat, în 21 august, în grevă de avertisment pentru două ore și protestează în curtea unității medicale, cerând majorarea salariilor și acordarea de bonuri de masă, informează Mediafax. Angajații Spitalului de Psihiatrie au întrerupt lucrul, începând cu ora 10.00, aproximativ 30 de salariați protestând în curtea unității medicale.

„Angajații nu au primit tichete de masă de aproximativ 18 luni, mai exact de după alegerile locale. Aceste tichete erau cuprinse în contractul colectiv de muncă de la nivelul unității. Mai mult, nu s-au respectat condițiile salarizării personalului și grila de salarizare. Mai exact, sunt debutanți care după șase luni ar fi trebuit promovați sau angajați pentru că întruneau condițiile de promovare, iar acest lucru nu s-a întâmplat. 42 de persoane sunt în această situație. Vorbim și de asistenți cu studii superioare, cărora nu li s-au recunoscut. Sunt oameni angajați în

perioada 2008-2009 și cărora nu li s-au respectat drepturile salariale”, a declarat Ion Cotojman, președintele Federației Sindicale Hipocrat din România.

El a susținut că angajații spitalului negociază cu administrația de aproximativ șase luni pentru acordarea acestor drepturi salariale, însă discuțiile au fost fără rezultat. În timpul grevei de avertisment, care se va desfășura până la ora 12.00, o treime dintre angajații aflați la lucru au asigurat permanența în spital și nu au participat la protest. La Spitalul de Psihiatrie din Poiana Mare, care are 500 de paturi, lucrează 307 persoane

G.Constantin



Solidaritate și acțiune

Poștă să fie, că mușterii se găsesc

La jumătatea lunii iulie a.c., Poșta Română anunța că un număr de 3.650 de angajați vor fi disponibilizați din cadrul companiei începând cu luna septembrie, în baza planului de disponibilizare aprobat, pe baza unor criterii acceptate de Sindicatul Lucrătorilor Poștali din România.

Guvernul a decis, la sfârșitul lunii mai 2013, prelungirea cu 180 de zile a termenului de privatizare a Poștei Române, având în vedere că niciun potențial investitor nu a achiziționat caietul de sarcini la privatizarea companiei până la data de 28 mai 2013.

O afacere grasă : patrimoniu mare - salariați mai puțini

Peste 50 de potențiali investitori din Europa, Asia și SUA, dar și reprezentanți ai administrațiilor poștale internaționale și fondurilor românești și internaționale de investiții au purtat discuții cu reprezentanții CNPR, dar niciunul nu a achiziționat caietul de sarcini în termenul stabilit, arăta Ministerul pentru Societatea Informațională la vremea respectivă.

Poșta Română este operatorul poștal național și coordonează cea mai mare rețea națională de distribuție, deservind mai mult de 7,5 milioane de adrese de corespondență.

Rețeaua de distribuție include, la nivel național, opt centre de sortare, mai mult de 5.500 de unități poștale și un parc auto de aproximativ 800 de vehicule.

CNPR mai are aproximativ 31.000 de angajați și a înregistrat o cifră de afaceri netă de 1,206 miliarde lei, în



anul 2012. Anul trecut compania avea firme private, solicitată de Uniunea 35 de mii de salariați, cifra Europeană.

diminuându-se ca urmare a primului - amendarea Companiei în anul val de concedieri (circa 1000 de 2011 de către Consiliul Concurenței posturi fiind desființate din cauza cu o sumă astronomică de peste 24 de milioane de euro pentru “abuz de restructurării companiei), precum și a poziție dominantă”, ca și cum Poșta pensionărilor și a plecărilor voluntare. Română ar avea vreo vină pentru că

Cum au reușit guvernanții și U.E. să lase oamenii pe drumuri

Distrugerea Poștei Române a avut mai multe cauze, printre care:

- impunerea privatizării prin Memorandumul semnat de guvernanții români cu Fondul Monetar Internațional, Comisia Europeană și Banca Mondială, ceea ce a condus la o ajustare drastică a personalului, solicitată de potențialii cumpărători.

- managementul de jefuire și căpușare a Poștei Române practicat îndeosebi de echipa fostului director Mihai Toader, dar și de către cei care i-au urmat.

- deschiderea pieței poștale către

firme private, solicitată de Uniunea 35 de mii de salariați, cifra Europeană. amendarea Companiei în anul 2011 de către Consiliul Concurenței cu o sumă astronomică de peste 24 de milioane de euro pentru “abuz de poziție dominantă”, ca și cum Poșta Română ar avea vreo vină pentru că nu are concurență (deși aceasta există, dar nu pentru toate serviciile poștale). Deși sancționarea a fost cerută de către compania Mailers Serv, ea este o consecință tot a politicilor Uniunii Europene, care impune această concurență.

- externalizările de servicii (mentenanță, curățenie, transportul de valori etc.) practicate mai ales sub directoratul lui Mihai Toader
- emascuarea sindicatelor prin momirea liderilor, cărora li s-au dat importante funcții de conducere în cadrul Companiei.

Astfel, Poșta Română, instituție multiseclară a Statului român, este dărâmată de Uniunea Europeană prin intermediul obediențelor și hrăpăreților guvernanți de la București.

M. Tudor



Abuzuri în forță la examenul de bac

Culmea nesimțirii a fost atinsă cu prilejul examenului de bacalaureat, din iulie 2013.

În ultimii trei ani s-au întreprins demersuri pentru evitarea fraudelor la acest examen, precum instalarea de camere video în sălile de examen (sursă bună de venit și pentru firmele care au câștigat licitațiile pentru sistemele electronice), comisii din alte localități etc.

Anul acesta Poliția, serviciile secrete, procuratura ș.a. s-au concentrat pe capturarea infractorilor incredibil de periculoși care copiază la bac, aspect de natură a „afecta bazele statului de drept, chiar mai rău ca terorismul”.

În consecință, au ales un liceu din București, unde existau premise că infracțiunea se va derula și au descins în forță.

Au arestat directoarea liceului și câțiva profesori, au mai luat și elevii cu duba și i-au dus la poliție să îi ancheteze.

Totul a fost făcut bineînțeles în fața camerelor de luat vederi, să vadă poporul cum statul se preocupă de sistemul de învățământ și de corectitudinea examenelor.

Dar asta e doar o parte a poveștii.

Departa de ochii presei, în secțiile de poliție, în spatele ușilor închise au avut loc adevărate abuzuri: interogatorii

dure ale profesorilor și elevilor, bruscarea elevilor, percheziționarea fetelor de către polițiști și nu de către agente de poliție, cum ar fi etic și legal, nepermiterea utilizării toaletei timp de mai multe ore, anchetarea unor persoane minore fără prezența tutorilor și nici măcar a unor avocați.

Aici nu vorbim de traficanți de droguri sau de membri ai unor bande, ci de cadre didactice și elevi.

Numai luând în considerare acest aspect, cercetarea penală ar fi trebuit să se deruleze cu aceștia în stare de libertate, eventual citarea acestora la Parchet sau la secția de poliție.

Acest show mediatic, căci asta a fost, nu a avut alt rol decât de a arăta că autoritățile lucrează, dar că sistemul românesc de învățământ a fost adus în starea actuală de profesori corupți și de elevi necinstiți. Acțiunea a vizat însă pe toată lumea, nediscriminatoriu.

Așa se face că unii elevi nevinovați au pierdut dreptul de a susține până la capăt examenul de bacalaureat.

Primul abuz dintr-o lungă listă a fost arestarea cu mascații a profesorilor și elevilor, dar vor mai urma încă multe altele.

Având în vedere starea justiției din România, acești oameni vor avea mult de tras

până la finalizarea anchetei și procesului, durata acestor proceduri fiind de obicei câțiva ani. Chiar dacă decizia instanței va fi favorabilă, suferința și umilințele îndurate prin această teroare vor rămâne.

Cei care produc teroare se numesc teroriști. În cazul acesta, teroriștii au fost chiar așa numiții anti-teroriști.

Ce putem deduce din aceste abuzuri?

Că liderii noștri nu au nici un interes să se preocupe de rezolvarea problemelor reale ale societății, motiv pentru care se folosesc de presă pentru a-și crea o fațadă, chiar dacă pentru asta calcă în picioare drepturile și demnitatea unor oameni.

Tinerii afectați vor păși în viața de adult cu o frustrare de natură polițienească, ce le va crea neîncredere în sistemul de dreptate, și așa destul de șubrezit.

Faptul că elevii au acceptat aceste abuzuri fără să protesteze arată că aceștia nu sunt conștienți de forța pe care ar avea-o dacă ar fi uniți și organizați.

Așa cum este acum, nu pot decât să accepte resemnați ceea ce alții decid pentru ei, atât privitor la examene cât și ca viitori angajați.

R. Enache

Scoala istoriei

Semnificații ale actualei vânători

Constat că Antena 3 a preluat stindardul luptei pentru pedepsirea „torționarilor comuniști”. A bătut palma cu IICCMER (Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc), reprezentată de Andrei Muraru, directorul IICCMER.

Cine sunt „torționarii comuniști” ?

Dintr-un articol mai vechi (12 aprilie 2013) din evz.ro am aflat următoarele:

„În urma cercetărilor desfășurate în ultima perioadă, IICCMER a identificat numeroase fapte cu posibile consecințe de natură penală comise de 35 de angajați ai Direcției Generale a Penitenciarelor în urma exercitării funcțiilor în perioada 1950-1964. Potrivit unui comunicat al institutului, „există indicii temeinice cu privire la săvârșirea de către persoanele identificate a unor grave infracțiuni în penitenciarele ori lagărele și coloniile unde aceștia activau. În

aceste cazuri, faptele celor 35 de persoane întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de omor deosebit de grav sau genocid”, se arată în comunicat.”

Despre „torționari” se scrie: „Persoanele investigate au vârste cuprinse între 81 și 99 de ani și locuiesc pe teritoriul României. Totodată, IICCMER a intrat în posesia datelor de identificare, a numelor și adreselor exacte ale persoanelor în cauză. În momentul finalizării investigațiilor, IICCMER va notifica organele de cercetare penală, urmând să transmită Ministerului Public toate datele și probele rezultate în urma cercetărilor.”

Opiniile mele despre „vânătoarea de 'torționari comuniști'”

Problema poate fi abordată din mai multe perspective.

Din punct de vedere politic, implicarea Antenei 3 constituie o nouă ipostază a confruntării dintre tabăra Traian Băsescu și tabăra Dan

șist, Roșia Montană, CupruMin, etc.)

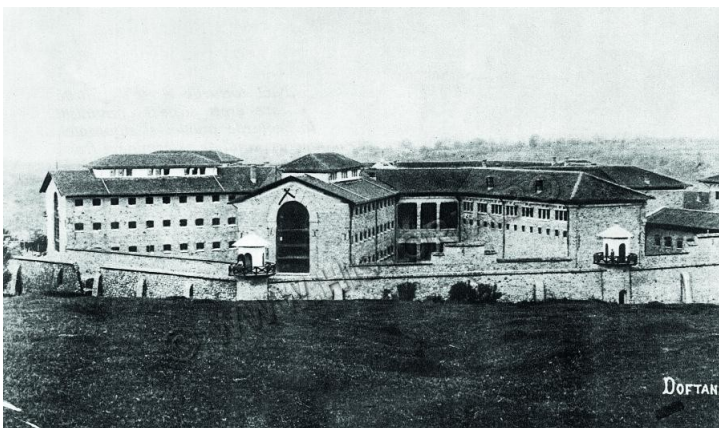
Antena 3 a devenit periculoasă, prin curentul larg de opinie pe care l-a creat cu privire la condiția României de colonie. Sunt multe televiziuni, ziare unde Traian Băsescu este înjurat, dar nu s-au trezit cu procurorii și cu serviciile secrete împotriva lor. Chestia cu „șantajul” este mai degrabă un pretext.

Antena 3 a decis să se alăture campaniei împotriva „torționarilor” comuniști din cel puțin două motive:

- vrea să lovească, indirect, în Traian Băsescu, informând marele public că Laura Codruța Kovesi, „omul lui Băsescu”, a refuzat anchetarea „torționarilor”;
- vrea să dovedească celor de deasupra lui Băsescu fidelitatea ei față de regimul capitalist, opus comunismului.

De ce vânătoarea de „torționari” nu s-a produs curând după Marea Păcăleală din 1989 ? Pentru că aceia care fuseseră implicați, cu adevărat, în abuzuri, inclusiv crime, în vechiul regim aveau funcții în

instituțiile aceluia stat, în Justiție, în Securitate. Iar Securitatea, cel puțin prin liderii ei, a contribuit la dărâmarea vechiului regim. Înțelegerea tacită, poate chiar consemnată în documente secrete, a fost de iertare a păcatelor securiștilor. Mai este și aspectul, mai subtil, că niciun regim politic nou instaurat nu-și poate permite să se confrunte cu instituții întregi ale fostului regim, cum sunt Justiția, serviciile secrete, căci ar genera o teamă a celor din propriile instituții, care vor gândi așa: „Tot așa vom păți și noi, dacă executăm fără să comentăm ordinele noilor conducători, în situația în care actualul regim pică”. De aceea, se



Se spune că, Regele Carol I.. a dat dispoziție să se construiască un penitenciar după modelul Bastiliei, din care nimeni să nu poată evada. Doftana chiar a avut renumele de „Bastilia”, fiindcă din 1897 și până la desființarea ei, după cutremurul din 1940, nimeni nu a reușit să evadeze.

Aici erau trimiși, între cele 2 razboaie, deținuții politici ce acționau împotriva regimului (precum liderii comuniști Gheorghiu Dej și Nicolae Ceaușescu). Fiind distrusă de cutremur în 1940, după 1944 nu a mai fost folosită de către autoritățile comuniste..

Voiculescu. Cum se știe, instituțiile controlate de Traian Băsescu au pornit războiul împotriva trustului lui Dan Voiculescu. În opinia mea, Traian Băsescu a dat semnalul de ofensivă cu acordul celor care-l controlează. Dacă Antena 3 s-ar fi limitat la atacurile împotriva „băsismului”, această ofensivă împotriva ei nu ar fi fost declanșată. Dar la Antena 3 s-au auzit voci critice la adresa celor care l-au impus ca guvernator pe Traian Băsescu: FMI, NATO, decidenții politici din SUA și din UE, marile companii capitaliste care au avut și au interese economice majore în România (transporturi- autostrăzi, CFR, industrie, resurse-gaze de



de „torționari comuniști”

preferă pedepsirea (executarea) celor din vârful piramidei vechii puteri, iar cei din partea inferioară sunt verificați, înlocuiți pe parcurs.

Vânătoarea de „torționari comuniști” este oportună acum și din motive manipulatorii. Zgomotul creat, dezlănțuirea afectelor anticomuniste distrag atenția de la actualitate, în care „torționarii” noului regim trag pe roată poporul român (vd. condamnarea la moarte prematură a canceroșilor și, în general, a celor care n-au bani pentru medicamente (mama mea a murit în Spitalul Fundeni la scurt timp după ce Șeful a decis: „Am cheltuit destul cu baba asta!”), șomajul, sărăcia și umilințele de tot felul, urmărirea cârcotașilor față de regim până și în cele mai intime zone ale spațiului privat etc.)

Din perspectiva înfăptuirii dreptății

Problema se pretează la o analiză juridică și la o analiză filozofică:

- din punct de vedere juridic, Kovesi a spus, cred, un adevăr: legislația actuală nu permite o încadrare juridică a faptelor reclamate de IICCMER și de Antena 3. Dar cei care folosesc termenul de „torționari comuniști”, în loc de „prezumtivi torționari”, deja i-au condamnat pe cei reclamați, în urma unei „judecăți” făcute de ei înșiși;

- problema este, cred eu, mai degrabă una filozofică decât una juridică. Cei care, în timp ce foloseau o armă, luptând împotriva regimului comunist, au fost împușcați de forțele regimului comunist nu sunt victime inocente, căci, cum ar zice Sartre, „în război nu există victime inocente”. Dacă eu și alți tovarăși comuniști ne-am înarma și am porni o revoluție, susținătorii actualului regim ne-ar împușca și nu ne-ar considera

„victime inocente”. Alta este situația celor care au fost uciși pentru că doar exprimau niște convingeri politico-ideologice opuse regimului socialist. Un factor agravant pentru cei acuzați este săvârșirea unor ilegalități din chiar punctul de vedere al legilor de atunci. Nu există Dreptate, adică absolută. Instituția Dreptului are un caracter istoric,



Închisoarea de la Râmnicu Sărat e atestată prima dată în octombrie 1901.

Până în 1938, aici au fost închiși deținuți de drept comun și apoi la Râmnicu Sărat au ajuns primii deținuți politici condamnați de autoritățile României interbelice, aici fiind transferate în 1940 și Ana Pauker și Liuba Chișinevschi, activiste comuniste și antifasciste.

În primii ani ai guvernărilor comuniste aici au fost detinuti foști demnitari ai perioadei interbelice, ce au acționat împotriva noului regim

partinic, de clasă, ideologic. Teoretic, cei care, chiar în limitele legilor actuale, provoacă suferințe vor fi acuzați ca „torționari” în regimul care se va ridica pe ruinele acestuia.

Mă bântuie un gând „utopic”: un progres în cultură și în civilizație ar putea consta în faptul că „dreptatea” dintr-un anumit sistem social-politic trece cu modificări cât mai mici în sistemul următor. Democrația autentică, adică regimul în care deciziile se iau prin voința unei majorități bine instruite și educate, după ce au fost ascultate și, eventual, asumate opinii ale unei minorități la fel de educate și instruite, ar putea fi o șansă. Dar noi nu avem șansa unei democrații autentice.

Post-scriptum

Cred că am priceput care este motivația principală a campaniei împotriva „torționarilor comuniști”. Vor nu doar condamnarea celor care au săvârșit abuzuri în vechiul regim, ci și condamnarea celor care au idei comuniste, care au inițiat pentru crearea unui partid comunist. Ei știu că vor veni vremuri și mai grele și vor să se asigure că nu se vor coagula forțe care să se opună, cu adevărat, nedreptăților acestui sistem. La Antena 3, Victor Ciorbea bate cu pumnul în masă și rostește răspicat: între comunism și nazism nu există nicio deosebire. La contraargumentul că nu există legi în acest sens, „eminentul” jurist spune ineptii: există reglementări internaționale care pot fi folosite, de exemplu Declarația Universală a Drepturilor Omului ! Bogdan Chireac evidențiază o consecință posibilă a judecării și a condamnării celor care au fost torționari în vechiul regim, consecință

întrevăzută și de mine: știrbirea sentimentului de impunitate pe care îl au cei care fac abuzuri azi.

PPS

A început vânătoarea ! Pe gardul (?) locuinței lui Vișinescu au apărut înscrisuri de genul „Cioc ! Cioc ! Ești acasă ?”

Mă tem că societatea va degenera, că afectele vor înăbuși rațiunea. Mă tem că din societate omenească ne vom transforma în junglă. Abuzurile din vechiul regim alimentează abuzurile de acum; abuzurile de acum vor nutri abuzurile din viitor.

„Somnul rațiunii produce monștri”.

Valeriu Stănescu

Opinii

Roger Waters și visând la... Pink Floyd

Într-o zi de sfârșit de august a anului 2013, când toamna își făcea simțită primele semne, la București a susținut un concert Roger Waters, basistul legendarului grup de rock progresiv Pink Floyd. Mărturisesc că n-am văzut concertul. Din mai multe motive, de exemplu pentru că Roger Waters are 70 de ani. Ori, cum l-am auzit pe regretatul Florian Pittiș, rockul se face până la vârsta de 30!

Cu toate acestea, am văzut, în reportajele prezentate la televizor, oameni fericiți după vizionarea concertului! „Cum a fost concertul?”, întreabă reporterul TV. „Supertare! Supertare! Concertul vieții mele!” răspunde o doamnă a cărei vârstă este de 40-50 de ani. Așadar, magia Pink Floyd s-a păstrat.

Cum se explică succesul acestui grup ale cărui piese sunt și astăzi receptate de iubitorii de rock din întreaga lume? Putem găsi mai multe răspunsuri:

1. Pentru că acești muzicieni nu au căutat niciodată facilul. Au fost privilegiați de soartă pentru că au

încercat și altceva, mult mai greu digerabil!

2. Pentru că au construit un univers sonor de o măreție extraordinară, în care ascultătorul călătorește în direcții neașteptate. Poți să visezi, dar poți să fii readus cu picioarele pe pământ... Poți să plutești, dar poți

să te și îneci... Poți să zbori, dar poți să te și prăbușești... Senzațiile pe care le percepi sunt atât de diferite... Nu te plictisești niciodată!

3. Pentru că au căutat tot timpul să inventeze. Vorbeam de acel album *Ummagumma*, pe care nici acum nu-l înțeleg, dar fiecare album care a urmat a fost altceva, aproape complet diferit: *Atom Heart Mother*, *Meddle...* *The Dark Side of the Moon* este ceva special, nu e de mirare că și astăzi sunt oameni care consideră că este cel mai izbutit album din istoria rockului. Conține meditații asupra timpului, banilor. Ne uimesc efectele realizate cu cele mai perfecționate și mai... electronizate instrumente ale acelei epoci (1973, ne apropiam de sfârșitul războiului din Vietnam, Beatles se desființaseră, iar Robert Fischer se retrăsese din șah...). Au mai urmat două albume mari: *Wish Your Here* și *Animals*. Mai ales primul dintre ele este o minunăție, în special faimoasa piesă *Shine on You Crazy Diamond*, cu acel început visător, cu desfășurarea într-un crescendo spectaculos și cu solo-ul de chitară al lui David Gilmore.

Concertul lui Roger Waters s-a numit „The Wall” („Zidul”). Este albumul apărut în 1979 și l-a avut ca principal compozitor pe însuși Roger Waters. Nu este un album obișnuit, ci este o operă-rock (cei care au inițiat genul au fost britanicii de la „The



Roger Waters la 70 de ani

Who” cu „Tommy”). Cea mai faimoasă lucrare a albumului este „Another Brick in the Wall (Part II)” cu binecunoscutul cor al copiilor care cântă „We don't need no education/ We don't need no thought control/ No dark sarcasm in the classroom/ Teachers, leave the kids

alone” (probabil că este preferat de către elevi). Când am auzit prima dată albumul am fost dezamăgit, pentru că am avut senzația că este mult prea deprimant! Albumele anterioare fuseseră compuse într-o perioadă de mare avânt economic pentru Occident („cei treizeci de ani glorioși”). După criza petrolului, treptat au început să iasă la iveală problemele cu care se confrunta lumea, inclusiv Occidentul prosper și bogat și, probabil de aici, impresia de deprimare care domină întreaga lucrare. Am mai fost nemulțumit și de faptul că piesa cea mai cunoscută de pe album (famosul „Another Brick in the Wall - Part II”) era pe ritmuri disco! (Pink Floyd să cânte disco, așa ceva era imposibil de crezut!).

Astăzi impresiile s-au mai așezat. Sunt pasaje extraordinare în „Comfortably Numb” și „Hey You”; admirăm același univers sonor copleșitor care caracterizează muzica Pink Floyd.

Privind la televizor la Roger Waters, rockerul de 70 de ani, visam la... Pink Floyd, adică la acei băieți înalți și supli de acum patru decenii!

Prof. Valentin Băluțoiu,
Colegiul Național „Carol I”, Craiova



Roger Waters la 27 de ani

câștigat bani mulți fără să facă rabat de la calitate, de la unele principii și de la un mesaj pe care au căutat să-l transmită mereu prin muzica lor. Și astăzi sunt uimit de albumul lor *Ummagumma* din anul 1969 (pentru mine nu este un album favorit din creația lor) pentru că acolo au



Lumea școlii – Școala lumii

GOOGLE....(continuare din pagina 16)

A veghea la respectarea acestei clauze legale pare să fie una din sarcinile primordiale ale agenților de la OFAC, cum bine denunță ziaristul Jean-Guy Allard, agenții acestei oficine ce „între 1990 și 2003 au desfășurat numai 93 de investigații în materie de terorism și au colectat, din 1994, 9 425 de dolari din amenzi pentru încălcări ale reglementărilor de finanțare a acestei activități. Totuși, în aceeași perioadă au inițiat 10 683 investigații legate de Cuba și au adunat încă opt milioane de dolari din amenzi”.

Instrument nelegitim

Google Earth în realitate n-a fost creat, ca motor de căutare-tată, de studenții de odinioară Sergey Brin și Larry Page. În realitate este vorba de un sistem dezvoltat de compania Keyhole, cumpărată de gigantul informatic la 27 octombrie 2004 și rebotezat de atunci cu numele actual.

Realizat de Google la 28 octombrie 2005 cu numele său nou și cu o versiune gratuită, spre deosebire de predecesorul său, care putea fi utilizat cu plată, Google Earth a căpătat imediat o enormă popularitate, între alți factori pentru câteva scandaluri legate de capacitatea sa de a „detecta” imagini curioase sau de a facilita o „vizită virtuală” în aproape orice loc de pe planetă.

La rândul său, rod al inovației, i s-a adăugat noi și mai puternice funcționalități, între acestea fiind Google Sky, care încorporează un instrument pentru explorarea cerului, pentru a vedea stelele, galaxiile și imaginile astronomice.

Tot așa, cum puternicele sale baze de date cu imagini aeriene luate din satelit se actualizează frecvent, multe întreprinderi au găsit în Google Earth și combinația sa cu Google Maps un puternic instrument de publicitate, care a știut imediat să-l taxeze pe căutător.

Puternicul domn banul

Google, pe lângă faptul că este un megamonopol în domeniul Internetului, mai este și un instrument de bază și absolut

necesar pentru a obține și folosi informația în această lume ciberconectată.

Dar tocmai pentru caracterul său de monopol restrictiv, demonstrat cu refuzul de a presta servicii Cubei, ca Google Earth sau Google Code, printre altele, era candidatul cel mai puțin merituos ca să câștige Premiul Principele de Asturias 2008 în Comunicare și Umanitate, cu atât mai mult cu cât concura cu alți 25 de pretendenți.

Ziaristul chilian Emilio Leighton, intitulându-și un articol publicat în ziarul „Clarín” „Google și Principele de Asturias”: un premiu mai mult hollywoodian decât umanist, recunoștea că „deși s-a încercat provocarea unei explozii mediatică cu alegerea Google, trebuie să spunem că în Europa știrea decernării unui nou premiu Asturias a trecut neobservată”, pentru că mediile din această regiune a lumii abia dacă au menționat-o.

De asemenea, mulți critici, politologi și chiar câștigători anteriori ai acestui premiu s-au îndoit din diverse motive de decizia juriului; în timp ce, cu ironie, un editorial publicat pe pagina web Error 500 afirma, referindu-se la juriu, că „dacă ceea ce căutau era să-și facă o fotografie cu compania cu cel mai mare succes pe web, uite că au reușit”.

Totuși asta nu pare să-i alunge visul lui Javier Rodriguez Zapatero, care, deși poartă același nume de familie nu este frate cu politicianul spaniol, dar ocupă postul de conducere al Google pentru Spania și Portugalia, după ce a fost câțiva ani în fruntea lui Yahoo! Europa.

Rodriguez Zapatero a afirmat agenției EFE că premiul Asturias era o recunoaștere a muncii desfășurate de Google „permițând să existe mai multă informație, mai accesibilă pentru toată lumea”, deși a omis să spună cum compania sa face asta pentru bani și nu din rațiuni umanitare și că îi convine să se plieze după interesele celor puternici.

Amaury Del Valle, Juventud Rebelde
Traducere și adaptare, Emilia Velcescu

Educație pentru Viitor

Tribună a inițiativelor și acțiunilor pentru dreptul la educație și drepturi în educație.

Publicație trimestrială

ISSN 2285 – 5262

ISSN – L 2285 – 5262

Editori:



Grupul „Educație pentru Viitor” și Editura Socială

Colegiul de redacție :

Valentin Băluțoiu
Ramona Enache
Iuliana Enescu
Silviu Șomîcu – coordonator
Marian Tudor

Colaboratori permanenți:

George Constantin
Andrei Bucurescu-Pitești
Ana Grozavu – Slatina
Mihai Răducu – Râmnicu Vâlcea
Costi Chivulescu - Târgu Jiu

Tehnoredactare computerizată:

Milena Andrei

Redacția și Administrația :

Craiova

E-mail: educatie.info@yahoo.com

Web: www.astuso.ro/EV

Responsabilitatea opiniilor exprimate aparține integral autorilor iar în cazul în care sunt citate personalități sau agenții de presă responsabilitatea le revine acestora.

Materialele apărute în revistă pot fi reproduse și difuzate prin orice mijloace cu menționarea sursei și indicarea unei coordonate de contact (telefon, e-mail).

Vă mulțumim dacă ne trimiteți un exemplar din publicațiile ce reproduc sau citează fragmente din materialele apărute în Educație pentru Viitor

Pentru cititori

Pentru abonamente adresați-vă difuzorilor voluntari sau direct redacției.

Prețul unui abonament anual este de 4 lei.

Membrii GREV beneficiază de un abonament anual gratuit.

O prezentare a textelor de bază și a activităților GREV puteți obține adresându-vă redacției.

Pentru colaboratori

Pentru a cunoaște cerințele de tehnoredactare ale materialelor propuse spre publicare în revistă va rugăm să contactați redacția pe adresa de e-mail : educatie.info@yahoo.com.

Redacția își rezervă dreptul de a reduce dimensiunea articolelor, de a face modificări minore și de a modifica titlul și subtitlurile.

Manuscrisele și documentele ne publicate nu se înapoiază.

Note:

Pagina 8- Foto: Fundatia UDR

Pagina 13-Foto: www.Curierul.mantuirii.info

Pagina 14-

Foto:http://en.wikipedia.org/wiki/File:Roger_waters_leeds_1970.jpg

Foto:<http://mycatbirdseat.com/2013/08/roger-waters-to-my-colleagues-in-rock-roll/>

Pagina 16-Foto: www.mundocubana.com

Lumea școlii – Școala lumii**GOOGLE: controlat de serviciile secrete ale S.U.A.**

Documente publicate recent de ziarul britanic The Guardian demonstrează pentru prima oară legătura financiară între companiile de Internet și programele de spionaj ale Statelor Unite arătându-se că : *"NSA a plătit milioane de dolari marilor companii de Internet care au participat la programul de spionaj PRISM"*

Vă prezentăm mai jos un articol ce dezvăluie cum controlează SUA "Spațiul Virtual" încă de acum câțiva ani.

În iunie 2008 motorul de căutare Internet Google a primit Premiul Principele de Asturias 2008 la categoria Comunicare și Umanitate, conform juriului, printre alte virtuți, pentru „contribuția decisivă la progresul popoarelor, mai presus de frontierele ideologice, economice, lingvistice sau rasiale”.

În timpul ceremoniei de decernare a premiului, la care au asistat chiar și cele mai înalte autorități ale coroanei spaniole, directorul executiv al Google, Eric Schmidt, a mulțumit în numele companiei sale pentru Premiul care, după părerea lui, recunoaște „pasiunea” căutătorului de a „ajuta ca toată lumea să poată avea acces la informația pe care o dorește în limba pe care o preferă”.

Și nu este departe de adevăr. Cel puțin aparent. De când studenții Sergey Brin și Larry Page, azi multimilionari proprietari ai Google, au creat acum la sfârșitul anilor 90 acest instrument informatic, acesta, cum a afirmat juriul, a permis „o gigantică revoluție culturală și a favorizat accesul generalizat la cunoaștere”.

Totuși, nu e totul atât de democratic în funcționarea Google, care se conduce, după legile nordamericane, unele absurde și iraționale ca cele privind blocada contra Cubei, ce împiedică și ca această țară să poată avea acces legal la multe servicii ale motorului de căutare.

Acesta este cazul, printre altele, cu programul Google Earth, conceput ca un Sistem de Informații Geografice (SIG), care permite vizualizarea imaginilor de pe toată planeta.

Blocadă istorică

Istoria blocadei impuse Cubei în materie de informatică este aproape tot atât de veche ca și triumful Revoluției Cubaneze și durează de la finele anului 1960, când două computere IBM-1401, cumpărate de Cuba de la International Business Machine, mondial cunoscută ca IBM, au rămas sechestrate pentru totdeauna în portul New York, pentru că guvernul nordamerican n-a autorizat imbarcarea lor, deși pe atunci IBM avea oficial o filială la Havana.

Așa a început o escaladare a agresiunilor și a restricțiilor fără precedent la tehnologie ce permis Cubei, de exemplu, să se poată conecta la Internet abia în 1996 și în virtutea unei aprobări speciale a Departamentului de Stat.

Politica SUA a făcut ca cubanezii să nu poată avea acces la multiple programe informatice de tot felul, majoritatea cu clauze restrictive incluse, prin care se sancționează compania sau persoana privată care le-ar pune la dispoziția vreunui cubanez. Mai absurd este că în



Cartierul "Mica Havana" din Miami de unde C.I.A. recrutează agenți pentru operațiuni ilegale

acest fel nu este prejudiciată numai Cuba, ci și chiar companiile informatice și producătoare de înaltă tehnologie din Nord, care nu pot face schimburi de cunoștințe în acest domeniu cu cubanezii, și suferă pierderi economice pentru că nu-și pot vinde produsele și prin urmare nu primesc drepturile de autor care le revin pentru ele.

Clauze restrictive

Clauzele restrictive, prezente de la sistemele operative ca Windows, de la Microsoft, sau în pachetele de programe foarte folosite ca Office, precum și utilitățile și antivirus, de asemenea afectează programele și serviciile Google, care paradoxal respectă aceste restricții, deși a primit Premiul Principele de Asturias pentru că s-a situat mai presus de „frontierele ideologice”.

Toate cele de mai sus pot fi demonstrate în mod clar încercând să descarci Google Earth de la un server cubanez, la care se poate ajunge de la site-ul lui oficial (<http://earth.es/download-earth.html>).

Acolo, sub rubrica „Condiții ale serviciului”, la capitolul 6, intitulat „Restricții la export”, se spune clar că acest software „este supus controlului la export al Statelor Unite”.

În fine, așa cum este stabilit în text, se spune explicit că utilizatorul acestui program va trebui să se angajeze să „NU DESCARCE NICI SĂ UTILIZEZE software-ul fără a avea toate permisiunile cerute pentru oricare din destinațiile proscrie (inclusiv Cuba, Iran, Coreea de Nord, Sudan și Siria), în numele oricărei entități sau persoane, pentru orice uz proscriș sau în nici un fel care că fie contrar acestor reglementări pentru export sau programe de sancțiuni”.

(continuare în pag. 15)